

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 1 sierpnia 2008 r.
SEC(2008) 2367

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

**Przegląd rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 w sprawie substancji
zubożających warstwę ozonową**

„Lepsze uregulowania prawne w oparciu o 20 lat sukcesu”

**Streszczenie oceny skutków dołączonej do wniosku dotyczącego
rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji
zubożających warstwę ozonową (przekształcenie)**

[COM(2008) 505 wersja ostateczna]
[SEC(2008) 2366]

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

**Przegląd rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 w sprawie substancji
zubożających warstwę ozonową
„Lepsze uregulowania prawne w oparciu o 20 lat sukcesu”
Streszczenie oceny skutków
dołączonej do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu
Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową
(przekształcenie)**

[COM(2008) 505 wersja ostateczna]
[SEC(2008) 2366]

1. WSTĘP

Niniejszy dokument stanowi streszczenie oceny skutków dołączonej do przekształcenia rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (zwanego dalej „rozporządzeniem”)¹.

2. KONTEKST

Warstwa ozonu w stratosferze chroni życie na Ziemi przed szkodliwym słonecznym promieniowaniem ultrafioletowym. Na początku lat 80-tych XX w. naukowcy zaobserwowali znaczny spadek stężenia ozonu w stratosferze nad Antarktyką, co stało się powszechnie znane jako „dziura ozonowa”. W szczytowym okresie – wiosną w późnych latach 90-tych – dziura ozonowa była największa wokół biegunów, chociaż stężenie ozonu w innych miejscach również znacząco zmalało. Wzrost promieniowania UV wywiera niekorzystny wpływ na ludzi (nowotwory skóry i zaćma) oraz na ekosystemy.

Już w 1987 r. rządy państw uzgodniły Protokół montrealwski w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, rozpoczynając tym samym wycofywanie substancji zubożających warstwę ozonową (ang. ozone-depleting substances - ODS) we wszystkich krajach będących sygnatariuszami, zgodnie z ustalonym harmonogramem. W 2007 r. strony protokołu (w tym Wspólnota Europejska) obchodziły 20-tą rocznicę jego podpisania. Uznano go wtedy za jedno z najbardziej skutecznych międzynarodowych porozumień w zakresie środowiska. Do tego czasu wszystkie 191 stron osiągnęło spadek zużycia ODS na poziomie 95 % w porównaniu z poziomami bazowymi². Największy spadek (99,2 %) osiągnięto w krajach uprzemysłowionych, zaś w krajach rozwijających się był on nieco mniejszy (80 %). Spadek osiągnięto dzięki uzgodnionemu zaprzestaniu zużycia i produkcji oraz stopniowo wprowadzanym ograniczeniom³.

W najnowszym sprawozdaniu z 2007 r. Zespół ds. oceny naukowej ustanowiony na mocy protokołu montrealskiego potwierdził, że warstwa ozonowa regeneruje się powoli dzięki środkom kontrolnym wprowadzonym na mocy protokołu, chociaż następuje to 10-15 lat później, niż przewidywano w sprawozdaniu z 2002 r. Średni poziom stężenia ozonu oraz poziom stężenia ozonu w rejonie Arktyki powinien ulec regeneracji do 2050 r., zaś w rejonie Antarktyki między 2060 a 2075 r.

Według UNEP kontrole wprowadzone na mocy protokołu montrealskiego pozwolą na uniknięcie milionów śmiertelnych oraz dziesiątek milionów uleczalnych zachorowań na nowotwory skóry oraz na zaćmę na całym świecie. Władze Stanów Zjednoczonych oceniają, że tylko w USA można będzie uniknąć 6,3 mln

---

¹ Zob. SEC(2008) xxx i COM(2008) xxx

² W art. 1 Protokołu montrealskiego „Zużycie” określa się jako produkcję plus importy pomniejszone o eksport substancji kontrolowanych

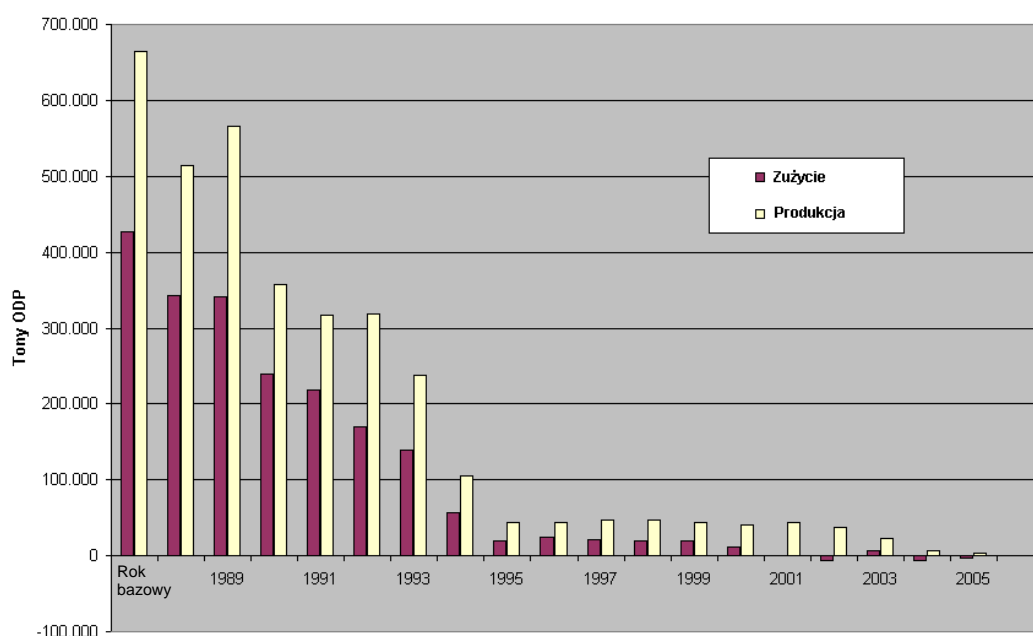
³ Skuteczny spadek w krajach rozwijających się był możliwy dzięki funduszowi wielostronnemu, w ramach którego do tej pory przekazano ok. 2,4 mld USD dla projektów związanych z transferem technologii oraz powiązanych projektów budowania potencjału. Harmonogramy krajów rozwijających się mają zazwyczaj kilkuletnie opóźnienie w porównaniu z krajami uprzemysłowionymi.

przypadków zachorowań na nowotwory skóry. Ponadto kontrole ustanowione na mocy protokołu montrealskiego przyczynią się do uniknięcia emisji gazów cieplarnianych odpowiadających ponad 100 mld ton CO₂ w latach 1990-2010. Do roku 2010 emisje ODS ważone współczynnikiem ocieplenia globalnego wyniosą poniżej 5 % przewidywanej światowej emisji CO₂ w porównaniu z prawie 50 % w 1990 r.⁴.

3. ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 2037/2000 W SPRAWIE SUBSTANCJI ZUBOŻAJĄCYCH WARSTWĘ OZONOWĄ

Rozporządzenie jest głównym instrumentem Wspólnot Europejskich służącym wdrożeniu protokołu montrealskiego. Bliskie sobie i wzajemnie umacniające się międzynarodowe i unijne ramy polityczne okazały się bardzo skuteczne, prowadząc do prawie całkowitego zaprzestania zużycia i produkcji kontrolowanych ODS (zob. wykres poniżej).

Produkcja i zużycie ODS w UE (poziomk bazowy do 2006 r.)

Do chwili obecnej w WE wycofano ponad 99 % bazowego zużycia i produkcji ODS. Do 2010 r. WE całkowicie wycofa zastosowania kontrolowanych ODS, poza około 1 200 ton ODP rocznie. 1 200 ton obejmuje szacowane 1 000 ton wodorochlorofluorowęglowodorów poddanych recyklingowi lub regeneracji, które zostaną zakazane od 2015 r., co pozostawia mniej niż 200 ton ODP rocznie definiowanych jako zużyte na mocy protokołu montrealskiego (w porównaniu z zużyciem bazowym wynoszącym 400 000 ton). Ponadto pozostałe „zastosowania emisyjne” ODS objęte rozporządzeniem (ale jeszcze nie uznane za zużycie na mocy protokołu) będą stanowić szacowane 1 400 ton ODP w okresie po 2010 r.

⁴ Tak duży wpływ na zmiany klimatu wynika z bardzo wysokiego współczynnika ocieplenia globalnego (GWP) substancji zubożających warstwę ozonową (niektóre z nich są ponad 14 000 razy silniejsze od CO₂).

(zakładając, że przy braku dalszych środków utrzymają się obecne poziomy). Produkcja ODS w WE zmaleje do mniej niż 4000 ton ODP rocznie do 2010 r. (w porównaniu z bazowym poziomem produkcji wynoszącym 700 000 ton).

4. PROCES PRZEGLĄDU

Przeгляд ujęty jest w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji na 2008 r. pod nagłówkiem „Uproszczenie”. Przygotowania rozpoczęto pod koniec 2006 r. szeroko zakrojonym badaniem władz państw członkowskich i innych stosownych agencji, przedsiębiorstw, branży i organizacji pozarządowych. Badanie wykazało ogólne zadowolenie ze skuteczności rozporządzenia. Główne uwagi dotyczyły stopnia złożoności rozporządzenia oraz pragnienia uproszczenia i sprecyzowania.

W oparciu o powyższe uwagi i inne źródła ekspertów (np. najnowsze analizy i zalecenia Zespołów ds. oceny naukowej, technicznej i ekonomicznej protokołu montrealskiego) od stycznia 2008 r. określono i poddano analizie opcje polityczne i powiązane oceny skutków.

5. ROZWIĄZANIE GŁÓWNYCH PROBLEMÓW

W sprawozdaniu z 2007 r. Zespół ds. oceny naukowej protokołu montrealskiego ostrzegł strony, że pomimo osiągniętych sukcesów, aby dotrzymać nowo założonego harmonogramu odbudowy warstwy ozonowej należy zachować czujność oraz uwzględnić pozostałe czynniki niepewności, dotyczące w szczególności skutków zmian klimatu. Główne wyzwania obejmowały konieczność znacznego obniżenia do 2015 r. obecnie obowiązujących poziomów wyłączonej zastosowań (w tym zastosowanie bromku metylu do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką) w celu zagwarantowania, że ODS „zgromadzone” w produktach i urządzeniach nie będą uwalniane do atmosfery oraz w celu uniknięcia wprowadzania do obrotu nowych ODS (zob. sekcja 6.3 poniżej). Na poziomie UE dodatkowy problem stanowi złożoność regulacyjna i powiązana z nią złożoność administracyjna oraz konieczność pełnej zgodności z protokołem montrealским, jak również unikanie ryzyka nielegalnego handlu ODS i ich stosowania. Po uzyskaniu zaleceń Zespołu ds. oceny naukowej oraz sugestii zainteresowanych stron, które włączono do analizy Komisji, określono następujące cele ogólne i szczegółowe, służące rozwiązaniu pozostałych problemów.

Ogólnym długoterminowym celem określonym w przeglądzie pozostaje szybka odbudowa, a następnie ochrona warstwy ozonowej w celu uniknięcia niekorzystnych skutków, szczególnie dla zdrowia ludzi i ekosystemów. Powiązaniem celem krótko- i średnioterminowym jest uproszczenie ram prawnych oraz zmniejszenie niepotrzebnych obciążeń administracyjnych zgodnie z zobowiązaniem Komisji do tworzenia i wdrażania lepszych uregulowań prawnych.

Dla osiągnięcia tych celów ogólnych opracowano następujące cele szczegółowe, mające w szczególności zająć się problemami określonymi powyżej oraz wzmocnić uznane mocne strony rozporządzenia.

- (1) Osiągnięcie lepszych i prostszych uregulowań prawnych poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych:

- (a) doprecyzowanie i uproszczenie rozporządzenia;
  - (b) usprawnienie procedur sprawozdawczych i zmniejszenie powiązanych obciążeń administracyjnych;
  - (c) aktualizacja ustaleń dotyczących wyłączeń i powiązanych procedur administracyjnych.
- (2) Zapewnienie ciągłej zgodności poprzez pełne wdrożenie protokołu montrealского zmienionego w 2007 r. oraz lepsze egzekwowanie prawa:
- (a) wdrożenie decyzji XIX/6 w celu przyspieszenia wycofywania wodorochlorofluorowęglowodorów;
  - (b) zapewnienie zgodności WE i zapobieganie nielegalnemu i szkodliwemu handlowi.
- (3) Sprostanie przyszłym wyzwaniom poprzez zajęcie się ODS, które nie są jeszcze kontrolowane na mocy protokołu montrealского:
- (a) ODS zawarte lub „zgromadzone” w produktach i urządzeniach;
  - (b) nowe i krótkotrwałe ODS;
  - (c) zastosowanie bromku metylu do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką.

6. OPCJE POLITYCZNE I ICH SKUTKI

W oparciu o powyższe uwagi i inne źródła ekspertów (np. najnowsze analizy i zalecenia zespołów ds. oceny naukowej, technicznej i ekonomicznej protokołu montrealского) określono i poddano analizie szereg opcji politycznych i powiązanych ocen skutków. Z należytą uwagą zbadano możliwie najszerszy zakres opcji uproszczenia w celu poprawy jasności, mając na względzie wdrożenie rozporządzenia przy zmniejszeniu niepotrzebnych obciążeń administracyjnych. Mając powyższe na uwadze, w przeglądzie rozważono również środki nieregulacyjne, np. ewentualne usprawnienie procedur sprawozdawczych i procedur monitorowania ODS.

Opcja niewprowadzania zmian do rozporządzenia lub nawet wycofania go została należycie rozważona, ale odrzucono ją między innymi dlatego, że takie działanie spowodowałoby naruszenie przez WE protokołu montrealского i nie zezwoliłoby na osiągnięcie celu uproszczenia.

Analiza objęła trzy szeroko zakrojone kategorie środków politycznych, omówione poniżej.

1. Pierwsza ważna kategoria opcji politycznych związana jest z celem dotyczącym uproszczenia i opiera się na dotychczasowych postępach dokonanych w wycofywaniu ODS i możliwości skreślenia przepisów, które straciły ważność. Główne wybrane opcje obejmują:

- usunięcie przepisów i procedur związanych z nieodzownymi zastosowaniami chlorofluorowęglowodorów, krytycznymi zastosowaniami bromku metylu i

innymi wyłączeniami dotyczącymi chlorofluorowęglowodorów i wodorochlorofluorowęglowodorów;

- uproszczenie limitu zastosowań bromku metylu do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką oraz obniżenie limitu ilościowego z 607 ton ODP do obecnego poziomu wynoszącego maksymalnie 300 ton;
- usprawnienie procedur sprawozdawczych (powtarzająca się prośba ze strony państw członkowskich), chociaż pole do manewru nie było zbyt duże, jako że większość zobowiązań dotyczących sprawozdawczości (o ile nie wszystkie zobowiązania) wynika z protokołu, a nie z rozporządzenia;
- zaprzestanie stosowania wyłączeń, które nakładają znaczące koszty administracyjne na małą liczbę podmiotów, oferując niewielkie korzyści;
- sprecyzowanie definicji i poprawa sformułowań prawnych, co (wraz z poprzednimi środkami) przyczyni się do spełnienia prośby wielu zainteresowanych stron o prostszy akt prawny o lepszej strukturze.

Szacuje się, że pakiet opcji uproszczenia przyniesie łączne oszczędności kosztów administracyjnych w wysokości prawie 4 mln EUR w okresie do 2020 r. Zakłada się, że wpływ na środowisko będzie pozytywny (choć niewielki, i trudny do wyliczenia), jako że wdrożenie i egzekwowanie przepisów zmienionego rozporządzenia będzie łatwiejsze, także dla MŚP. Z tych samych względów można spodziewać się niewielkich bezpośrednich zysków netto dla branży przemysłowej i użytkowników ODS, w szczególności MŚP, które mają mniejszy dostęp do wiedzy specjalistycznej niezbędnej do wdrożenia rozporządzenia.

2. Druga kategoria opcji odpowiada na potrzebę zapewnienia ciągłej zgodności z protokołem montrealским. Preferowane opcje obejmują:

- przełożenie daty wycofania wodorochlorofluorowęglowodorów z produkcji z 2025 r. na 2020 r. w celu uzgodnienia rozporządzenia z niedawną decyzją XIX/6 dotyczącą przyspieszenia wycofywania wodorochlorofluorowęglowodorów;
- uproszczenie i zaostrzenie egzekwowania rozporządzenia w celu zapobiegania nielegalnemu handlowi ODS i ich stosowaniu w UE z pomocą bardziej skutecznych przepisów dotyczących wymogów kontroli w państwach członkowskich (tzn. zaprzestanie kontroli losowych na rzecz kontroli opartych na analizie ryzyka), odpowiednie wymogi dotyczące etykietowania w celu uniknięcia nielegalnego handlu (również w ramach UE) oraz wybrane środki mające na celu wzmocnienia monitorowania przywozu i wywozu ODS.

Powyższe opcje polityczne pozwolą na uniknięcie nadmiernych kosztów administracyjnych i zapewnią ciągłą zgodność z protokołem montrealским, w szczególności poprzez zapobieganie nielegalnemu handlowi, tym samym stanowiąc odpowiedź na wątpliwości zgłaszane przez przedstawicieli branży podczas badania.

3. Aby umożliwić sprostanie w przyszłości pozostającym do rozwiązania wyzwaniom, skoncentrowano się na trzech następujących obszarach:

- (a) Uwalnianie ODS / gazów cieplarnianych zawartych w produktach do atmosfery – Jako że protokół koncentrował się na stopniowym zakazie zużycia i produkcji ODS, znaczne ilości ODS są w dalszym ciągu zgromadzone w produktach i urządzeniach (np. pianki izolacyjne, czynniki chłodnicze i systemy klimatyzacji). Biorąc pod uwagę wysoki współczynnik ocieplenia globalnego tych ODS, jeżeli nie zostaną one odzyskane i ostatecznie zniszczone, należy liczyć się ze znacznym ryzykiem globalnego ocieplenia. W 2010 r. ODS zawarte w produktach w UE mogłyby wynieść około 700 000 ton ODP (5 mld ton równoważnika CO₂), chociaż eksperci przyznają, że niepewność w tym względzie jest znaczna z uwagi na ograniczoną dostępność danych pomiarowych. Emisje mogłyby potencjalnie wynieść około 24 000 ton ODP (lub 170 mln ton równoważnika CO₂) rocznie w okresie 2005-2015⁵. Zaproponowano, aby do rozporządzenia włączyć szereg środków mających na celu zaostreżenie przepisów dotyczących odzyskiwania i niszczenia ODS zawartych w produktach i urządzeniach. Środki te mogłyby przynieść korzyści dla środowiska wynoszące do 14 000 ton ODP lub 112 mln ton równoważnika CO₂ w okresie 10 lat. Ponadto dzięki lepszemu wdrożeniu unijnej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) poprawie ulegnie wychwytywanie ODS / gazów cieplarnianych, co może przynieść dodatkowe korzyści wynoszące do 34 000 ton ODP (270 mln ton równoważnika CO₂). Ponadto biorąc pod uwagę znaczną rozbieżność w kosztach w przypadku różnych produktów (od 4,5 EUR za proste zniszczenie do 100 EUR za kg ODP w przypadku odzysku i zniszczenia ODS zawartych w piankach izolacyjnych), dalsze działania skoncentrują się na inteligentnych i odpowiednich zachętach w celu (znacznego) zwiększenia ilości produktów i urządzeń, poddawanych procesom odzyskiwania, recyklingu lub zniszczenia⁶.
- (b) Wprowadzanie do obrotu nowych ODS – W sprawozdaniu z 2007 r. Zespół ds. oceny naukowej ustanowiony na mocy protokołu przedstawił nowe dowody naukowe wskazujące, że ODP niektórych substancji chemicznych niekontrolowanych obecnie na mocy protokołu (np. nPB) jest znacznie wyższy, oraz zalecił, aby strony rozważyły podjęcie środków kontrolnych, aby nie wpłynęło to negatywnie na osiągnięte już postępy. Ocenia się, że obecne emisje nowych ODS w WE wynoszą ogółem mniej niż 300 ton ODP rocznie. Aby uniknąć rozszerzenia się rynków, które musiałyby zostać następnie uregulowane, proponuje się środki ostrożności w postaci wymienienia nowych ODS w załączniku do rozporządzenia (np. w oparciu o informacje ujawnione przez przedsiębiorstwa na mocy dyrektywy REACH) oraz wprowadzenia wymogu zgłaszania przez producentów i importerów takich ODS ilości będących przedmiotem handlu. Środki te byłyby skuteczne w odniesieniu do ponoszenia świadomości wśród użytkowników ODS, ale nie powinny mieć znaczących skutków ekonomicznych w odniesieniu do branży przemysłowej, która będzie odchodzić od stosowania ODS.

---

⁵ Szacunkowe dane otrzymano poprzez ekstrapolację najlepszych dostępnych światowych danych szacunkowych zawartych w sprawozdaniu TEAP z 2005 r., zgodnie z którymi w 2002 r. na świecie w produktach i urządzeniach zgromadzone było 3,5 mln ton ODP (20 mld ton równoważnika CO₂), zaś prognoza na rok 2015 wyniosła 2 mln ton ODP (13,4 mld ton równoważnika CO₂).

⁶ Np. normy związane z systemami rekompensat lub odbioru, finansowanie niszczenia z funduszy regionalnych itp.

- (c) Zmniejszenie stosowania bromku metylu do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką – Biorąc pod uwagę, że bromek metylu jest substancją toksyczną, która powoduje znaczące zagrożenie dla zdrowia (w związku z czym rozporządzenie jest pod tym względem bardziej rygorystyczne, niż protokół), preferowana opcja polega na wprowadzeniu obowiązku wychwytywania tej substancji do 2015 r. i na wycofaniu substancji po tej dacie. Środek ten pozwoli na powstanie okresu przejściowego, w którym środki alternatywne, takie jak obróbka cieplna, będą w wielu przypadkach bardziej konkurencyjne, a w momencie wycofywania substancji dostępnych będzie więcej rozwiązań alternatywnych. Całkowity koszt dla branży przemysłowej wyniósłby 9,5 mln EUR w okresie 2010-2020, co odpowiadałoby oszczędności bromku metylu na poziomie 2000 ton ODP.

7. WNIOSKI

Zaproponowane opcje polityczne odzwierciedlają głębokie zaangażowanie w prostsze i lepsze uregulowania prawne oparte na rzetelnej analizie. Pakiet doprowadzi do powstania znacznie uproszczonego tekstu prawnego, gwarantując równocześnie utrwalenie i konsolidację dotychczasowego postępu w wycofywaniu ODS. Chociaż skuteczne wycofanie już teraz zmniejszyło obciążenie administracyjne związane z wdrożeniem rozporządzenia, dodatkowe oszczędności netto wynikające z całego pakietu (uwzględniając również nieliczne środki, które mogą doprowadzić do wzrostu kosztów administracyjnych) wyniosą prawie 3 mln EUR, z czego 2 mln EUR zaoszczędzi branża przemysłowa, 0,7 mln EUR władze państw członkowskich, zaś pozostałą kwotę Komisja Europejska. Pakiet nie doprowadzi do powstania znaczących dodatkowych kosztów bezpośrednich netto. Łączny dodatkowy bezpośredni wpływ ekonomiczny utrzyma się na poziomie poniżej 13 mln EUR, głównie w związku ze środkami mającymi na celu zmniejszenie stosowania bromku metylu do celów kwarantanny i zastosowań przed wysyłką⁷. Uproszczenie będzie szczególnie korzystne dla MŚP, które mają mniejszy dostęp do wiedzy specjalistycznej niezbędnej do wdrożenia rozporządzenia.

Najbardziej zauważalne korzyści dla środowiska wynikające z pakietu dotyczą zmniejszenia zużycia i zwiększenia odzyskiwania, głównie w wyniku działań politycznych dotyczących „zgrupowanych” substancji i działań związanych z kwarantanną i zastosowaniami przed wysyłką. Mogłoby to przynieść zysk netto w wysokości 16 000 ton ODP lub 112 mln ton równoważnika CO₂⁸. Dane ilościowe dotyczące spadku ryzyka związanego z nowotworami nie byłyby znaczące, biorąc pod uwagę niewielkie ilości w porównaniu z globalną skalą problemu, jak również znaczną niepewność w odniesieniu do stosunku dawka-działanie, łączącego jednostkę tony ODP z końcowymi skutkami dla zdrowia ludzi i środowiska. Obniżenie emisji ODP netto przyczyniłoby się jednak do zmniejszenia ryzyka dalszego zubożania warstwy ozonowej, jak również przyniosłoby rzeczywiste

---

⁷ Koszty te byłyby znacznie niższe przy uwzględnieniu prawdopodobnej decyzji o wyrejestrowaniu bromku metylu ze względów zdrowotnych.

⁸ W przełożeniu na współczynnik ocieplenia globalnego odpowiada to około 2 % emisji gazów cieplarnianych w 1990 r. Dla celów porównawczych: zmniejszenie odpowiada 1/10 zmniejszenia niezbędnego do osiągnięcia do 2020 r. celu obniżenia emisji gazów cieplarnianych o 20 % na mocy pakietu klimatyczno-energetycznego.

korzyści związane ze zmianami klimatu. Szczegółowe informacje, łącznie z pełnym wykazem wszystkich rozważonych opcji i ich skutków (w tym opcje odrzucone) są dostępne w pełnej ocenie skutków.

Zostaną podjęte działania dążące do ostatecznego wycofania ODS w przypadkach, gdzie wkrótce powinny być dostępne alternatywne rozwiązania. Działania te określone są w komunikacie dołączonym do wniosku dotyczącego przekształcenia rozporządzenia. Jednocześnie, w następstwie niniejszego przeglądu, Komisja będzie ściśle współpracować z państwami członkowskimi w celu zajęcia się pozostałymi kwestiami „zgromadzonych” ODS. Działania te mogą przynieść znaczące dodatkowe korzyści dla środowiska. Komisja będzie również ściśle współpracowała z państwami członkowskimi i innymi stronami protokołu w celu ograniczenia pozostałych zastosowań ODS, w szczególności związanych z kwarantanną i zastosowaniami przed wysyłką, oraz w celu uniknięcia wprowadzania do obrotu nowych ODS.